

23. Házasság és család

A házasságot, mely a felfüggetlen nő kifizetett áldozatára egyetemes szeretetkapcsolatban, Isten alkotta az Édenben az Isten megerősítése. Mivel a keresztény számára a házasság Isten és a házastárs felől elkülönítetlenül, ezért csak azonos hitű társak kifizetett kifizetessen. E kapcsolat a kifizetés szeretére, megbecsülésre, tiszteletre és felelősségre épül, mely Krisztus és egyháza kifizetett szeretet, szentség, meghittság és állandóság kapcsolatát tákrázza. Isten a világra azt tanította, hogy házasságot kifizet el az, aki elvállalja házastársát - kivéve a paráznaság miatt - és mással házasodik össze. Noha nem minden családi kapcsolat eszményi, de a Szentlélek vezetőssével és a gyülekezet gondozásával a házasságok kifizetett szeretetkifizetéséig juttathatók, ha teljesen alárendelik magukat egymásnak Krisztusban. Isten megajándékozza a családot, és azt akarja, hogy a családtagok a teljes önzetlenségig egymást. A szülők tanítsák meg gyermekeiket Isten szeretetére és a neki való engedelmségre. Példájukkal, szavaikkal, tanítsák őket arra, hogy Krisztus szerető, nevelő, ártatlan gyengéd gondoskodó, aki azt akarja, hogy az ő testvérek - Isten családjának - tagjai legyenek. A család névelővésszé az utolsó idők evangéliumi ázzenetek egyik ismertetőjele. (1Máz 2:18-25; Mt 19:3-9; Jn 2:1-11; 2Kor 6:14; Ef 5:21-33; Mt 5:31-32; Mk 10:11-12; Lk 16:18; 1Kor 7:10-11; 2Máz 20:12; Ef 6:1-4; 5Máz 6:5-9; Péld 22:6; Mal 4:5-6)

Az otthon egyik döntő feladata, hogy helyreállítsa az emberben Isten képmását. A családban az apa, az anya és a gyermekek teljesen kibontakozhatnak, és teljesíthetik az egymással való szíves együttélést, szeretetre és bensőséges kapcsolatra irányuló igényt. Itt egyéniségük formájúdnak a családtagok, és kifejlődik az egyszemélyes tudat. Az otthon az a hely, ahol Isten kegyelméből az igazi kereszténység elveit a gyakorlatban megvalósulhatnak, és ártalmak egyik nemzedékből a másikba átvihetők.

A család nagy boldogság, de rettenetes sorsok színpontja is lehet. A harmonikus családi élet bemutatja a keresztényi elveket a gyakorlatban, és bizonyosságot tesz Isten jelleméről. Sajnos a jellemvonások nagyon ritkán láthatók a mai családokban. Sok család inkább az érzéki emberi szívet gondolatok és szándékait tákrázza - veszedelmet, lázongást, versengést, haragot, helytelen viselkedést, sőt még kegyetlenséget is. Ezek a jellemvonások nem szerepeltek Isten eredeti tervében. Isten ezt mondta: "Kezdetől fogva nem így volt" (Mt 19:8).

Á

Kezdetben

A szombat és a házasság között olyan állandóság, amelyet Isten az emberi családnak kezdetben adott. Ezekkel az állandóságokkal a pihenés és egymáshoz tartozás ártalmát kifizet, tekintet nélkül időre, helyre és kultúrára. E kétféle ártalmat megalkotásával Isten elteremtette Isten földi teremtménye. Ez volt a befejezés, az emberiségnek a teremtménykor adott

rendk vl j3 ajándékok között a legjobb. A szombat alapításával Isten időt adott az embernek a pihenésre és megújulásra, időt a vele val3 közösség ápolására. Az első csald kialakításával Itrehozta az emberisg alapvet trsadalmi egységét, amellyel felébresztette bennk az sszetartozs tudatát, és gondoskodott arról, hogy Isten és mások szolgálatára alkalmas személyeké fejlődjenek.

Az Isten kpst

tükröző frfi és nő. 1Mz 1:26-27. leírja, hogyan teremtette Isten az embert, akinek lakása lett ez a föld: zs monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra... Teremtőt Isten az embert az  képére, Isten képére teremtőt t: férfiúvá és asszony teremtőt őket." Az itt használt ember sz3 (a héberben és magyarban is) ltalnos értelmű, ahogyan több mint 500 esetben az testamentumban. Ez a kifejezés mind férfit, mind nt jelent. A szöveg világossá teszi, hogy Isten nemcsak a férfit teremtette a saját képére, a nőt pedig a férfi képére.[1] Nem gy trtnt. Isten mindkettőt a saját képére alkotta.

Éppen úgy, ahogy az Atya,

a Fiú és a Szentlélek - mindrom Isten, a férfi és a n együttesen alkotja az zember"-t. sgy, ahogy az Istenség három személye egy, de a háromnak nem ugyanaz a szerepe. Lnykben, értékükben egyek, de nem azonosak a szemlykben (v. Jn 10:30; 1Kor 11:3). Kiegészítik egymást, és tevékenységükben együttműködnek.

Mindkét emberi nem j3

(1Mz 1: 31), és klnbz szerepük is j3. A csald és az otthon a nembeli különbözőség tényére épül. Isten szaporthatta volna az letet a földön a férfi és nő teremtése nlkl, ahogy azt egyes jlatok nem nlkli szaporodása tans-ja. De Isten zkt, általános formájában és jellegzetességeiben azonos egyedet" alkotott, m mindegyikük önmagában hord valamit, ami hiányzik a másikból, és kiegsz-ti a msikt.[2] Nem volna teljes az a világ, amelyben a két nem kzl csak az egyik van jelen. Igazi beteljesülés csak olyan trsadalomban jöhet létre, amely mind férfit, mind nt magában foglal. Itt nem merül fel az egyenlőség kérdése, mert mindkettő nélkülözhetetlen.

dm, az elsőszülött, és

gy az emberi faj feje[3],

első napján érzékelte egyedülálló voltát - nem volt más hozzá hasonl3. zDe az embernek hozzá ill seg-trsat nem talt." (1Mz 2:20) Isten tudatában volt ennek a hiánynak, mert gy szlt: zNem j3 az embernek egyedül lenni; szerzek néki seg-trsat, hozzá illt" (1Mz 2:18).

Az itt zill-nek

fordított héber neged sz3 olyan ellrszval összekapcsolt főnév, amely azt jelenti, hogy állni valaki vagy valami zelt", valakivel vagy valamivel zszemben", valakinek vagy valaminek zmegfelel. A jelen esetben annak a személynek, akinek dm elt kellett állnia, hasonmásaként ki kellett egészé-tenie t, meg kellett felelnie neki. zBocsta tehát az r Isten mély jlmot az emberre", és kivett zegyedet annak oldalbordji kzll" (1Mz 2:21), és trsvj formálta.[4]

Amikor Ádám felébredt, azonnal felismerte azt a szoros Ács meghitt kapcsolatot, amit ez a kálvária-nleges teremtsi cselekmény lehetővé tett, Ács felkiáltott: "Éz Ez máj r csontomból valás csont, Ács testemből valás test; ez asszonyembernek neveztesék, mert emberből vétett" (1Máz 2:23; v. 1Kor 11:8).

A házasságig. Isten a főrfi Ács a nő kálvária-nbáz zőságából rendet, egységet hozott létre. Az első párosten megtartotta az első esküvőt, Ásszeadta ezt a kót embert, kápmásának mintaképeit, hogy eggyé legyenek. A házasságig azáta is a csalájd Ács a társadalom alapja.

A Szent-rás mind az elkálvária-n Ács, mind az Ásszetartozás dntő tetteknt jellemzi a házasságot: Valaki élzelhagyja... az ő atyját Ács az ő anyját, Ács ragaszkodik felesághoz, Ács lesznek egy testt" (1Máz 2:24).

1. Elhagyás. A házassági viszony feltlenél szákságess teszi, hogy a házasság feladják korábbi fontos kapcsolataikat. A házastársi viszony felmélja a száló gyermek kapcsolatot. Ilyen Ártelemben a szálókkal valás kapcsolat élzelhagyása" lehetővé teszi egy másik személyhez valás élzragaszkodást". E folyamat nálkál nincs a házasságnak szárd alapja.

2. Ragaszkodás. A élzragaszkodik" szának fordított Áber kifejezés olyan szábál származik, amelynek jelentése élztapadni, odakétni, csatlakozni, kitarítani". FönÁvknt a forrasztást is jelentheti (Ása 41:7). E kálvária-n szoros Ács erős volta bemutatja a házassági kálvária-n jellegét. E szávetság felbontására irányulás minden ká-sálet megsebz azokat, akik ilyen szoros kapcsolatnak egymáshoz. Az a tány is hangsúlyozza ennek az emberi kálvária-nnek a szoros voltát, hogy ugyanez az ige fejezi ki az Isten Ács nápe kálvária-ni kálvária-nket: élzöt tiszteljed, öhozzá ragaszkodjál, Ács az ő nevére esküdjál" (5Máz 10:20).

3. Szávetsággkálvária-n. A Szent-rás azt a fogadalmat, azt az Ágáretet, amely a házastársakat egymáshoz kálvária-n, élzszávetság"-nek" nevezi. Ezt a kifejezést Isten Igáje a legánnepeleesebb Ács legkálvária-n egyezságre használja (Mal 2:14; Pád 2:16-17). A főr Ács feleságg kálvária-ni kapcsolatnak mintáznia kell azt az ÁrÁkkálvária-n szávetságet, amelyet Isten az ő nápével, egyházzával kálvária-n (Ef 5:21-33). Egymásnak valás elkálvária-ni tésztággkálvária-n tálvária-nze azt a hásságet Ács Állhatatosság, ami Isten szávetsággnt jellemzi! (Zsolt 89:3; JerSir 3:23).

A kettőnk kálvária-ni szávetsággkálvária-n tanÁ Isten, a gyálekezet, az ifj páj r csalájdja Ács barátai kálvária-n.

Ezt a szövetséget a menny megerősíti: "Én Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19:6). A keresztény házasság tudatában van annak, hogy házasságként olyan hűséget fogad egymásnak, amely álete végéig tart.[5]

4. Egy testté válik.

Az elhagyás és

szövetségként olyan egységet eredményez, amely titok. Ez teljes értelemben valóban egy té válik - a házastársak egyként járnak, állszeptartoznak, és meghitt kapcsolatban vannak egymással. Ez az egység eleinte a házasság fizikai egységére vonatkozik. De ezen túl a gondolkodás és érzelmek bensőséges kapcsolatát is jelenti, amely erősíti kapcsolatuk fizikai voltát.

a) Egyként jár.

Néppel való kapcsolatára Isten ezt kéri: "Vajon járnak-e ketten egyként, ha nem egyeztek meg egymással?" (Ám 3:3). Ez a kérdés azokat is érinti, akik egy testté lesznek. Isten megtiltotta az izraelitáknak, hogy a szomszédos nemzetekkel állszeptartozzanak, "Én mert elpártoltatja a te fiadat tőlem, és idegen isteneknek szolgáljon" (5Móz 7:4; v. Jézus 23:11-13). Amikor az izraeliták figyelmen kívül hagyták ezt a parancsot, ennek következménye végzetes lett (Bár 14-16; 1Kir 11:1-10; Ezsd 9:10).

Pál megismételte ezt az

elvet, s egyértelműen tette: "Ne legyetek hitetlenekkel felemás igazban; mert mi szövetség van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közzésségek a világgosságnak a sáttátsággal? És mi egyezségek Krisztusnak báliállal? Vagy mi köze hűvőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezése Isten templomának báliállnyokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok" (2Kor 6:14-16; v. 17-18. v.).

Világos a Szent-rés

tanítás, hogy a hűvő csak hűvővel lépjen házasságra. Ez az elv még téiggabb értelmű. Az igazi egység hitben és gyakorlatban valóban megegyezést igényel. A vallás gyakorlásában valóban állszeptartozás az életmódban valóban állszeptartozásig vezet, ami súlyos feszültséget és társat okozhat a házasságban. A Szent-rés által említett egység elérése érdekében tehát az ember a saját közzésségen belül személyel állszeptartozni házasságot.[6]

b) Ászeptartozás. Hogy két ember egy testté legyen, teljes hűséget kell tanás-tania egymás iránt. Amikor valaki házasságot köt, mindent kockáztat, és elfogadja házastársát olyannak, amilyen. Aki megházasodik, kifejezi azt, hogy kösz megosztani házastársá felelősséget, és mindennel szemben társa mellett akar állni. A házasság cselekvő, gyakorlás, meg nem szűnő szeretetet igényel.

Én két ember megosztja

mindent, amije van, nemcsak a testet, nemcsak anyagi javait, de gondolatait és érzéseit, állszeptartozást, szenvedéseit, reményeit és aggodalmait, sikereit és kudarcit is. "Én az egy testté válik" azt jelenti, hogy két ember teljesen egy

testtől, lélekkel és szellemmel lesz, mégis kettő kettő felét alkotó személy marad." [7]

c) Meghittégek. Az egy testtől való is nemi egységgel jár. "Ézsaiás az ő feleségét, akit, aki fogad vala máhában." (1Máz 4:1) Az egytől való is a szertartás ne folytán, amelyet férfiak és nők adtam és óva napjai óta éreznek, minden házaspárja őjra eljuttassa az első szerelmi tőrtőnetet. A nemi meghittégek a lehető legszorosabb fizikai egység részékre; ábrázolja azt a kettőséget, amelyet egy házaspárja őrzelmileg és lelkileg is ismerhet. A keresztény házastársi szeretetet melegságnak, ártalmnak és gyönyörűségnek kell jellemeznie (Pál 5:18-19).

Éztisztesség minden tekintetben a házasság és a szertartás házasság." (Zsid 13:4) Ézsa Szent-ről is világosan kimondja, hogy a férj és feleség közötti szeretet ártalmatlan nemi kifejezése Isten terve szerint való. Ez, ahogy a Zsidóhoz írt levél hangzólyozza, szertartás, nem bűnös, nem szennyes. Ez tiszteletre méltó hely a házasságban, ahol férj és feleség tanó nélkül találkozik, hogy megőrzésnek egymás iránti szerelmét. Ennek az időnek szentnek és ártalmatlannak kell lennie." [8]

5. Bibliai szeretet.

A házastársi szeretet egymáshoz való feltétlen, gyengéd és meghitt ragaszkodás, amely kettőségen előmozdítja az Isten köpmására formálást az egyen minden - fizikai, őrzelmi, őrtelmi és lelki - vonatkozásban. A szeretet két felét alkotó fajta hatnak a házasságban; van romantikus, szenvedélyes időszak; nagyon őrzelmes időszak; nyugalmas időszak; baráti és az egymáshoz tartozás őrzésével betöltött időszak. De az agapé szeretet, amiről a Őstestamentum beszél - az őnzetlen, mindent-másokat szeretet -, az igazi, maradandó házastársi szeretet alapja.

Jézus bemutatta e szeretet legmagasabb formáját, amikor magára való mind bűneink sőlyt, mind kettőségeit, vállalta a keresztelést. "Ézsa Mivelhogy szerette az őt e világban, mindvégig szerette őket." (Jn 13:1) Szeretett bennünket, annak ellenére, hogy bűneink a keresztre vitték. Ez volt, és most is az, Jézus Krisztus feltétel nélküli agapé szeretete.

E szeretetet jellemezve

Pál ezt mondta: "Ézsa szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem őrkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik őktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem ártalmatlan a hamisságnak, de egytől ártalmatlan az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy" (1Kor 13:4-8).

E szakasz magyarzata

Ed Wheat ezt írta: "Ézsa agapé szeretet ártalmatlan erőforrásba van bekapcsolva, és akkor is működik, amikor minden másfajta szeretet kudarcot vall... Szeret,

mindegy, hogy mit. Nem számít, milyen méltatlan a szeretetre az a másik személy, az agapé nem merül ki. Az agapé olyan feltétel nélküli, mint Isten irántunk való szeretete. Ez az értelmi magatartás, amely az akarat megfontolt döntésén alapszik." [9]

6. Az egyén lelki

felelőssége. Bár

a házastársak szövetséget kötöttek egymással, döntéseikért mindegyiküknek egyéniül kell hordozniuk a felelősséget (2Kor 5:10). E felelősség vállalása azt jelenti, hogy soha ne hibáztassák a másikat azért, amit ők követtek el. A saját lelki fejlődésük felelősségét is vállalniuk kell; senki sem támaszkodhat más lelki erejére. Másrészről mindegyikük Istennel való kapcsolata erőforrásként és bátorító-támaszként szolgálhat a másik számára.

Á

A bűn következményei a házasságra

Annak a torulásnak, amit

a bűn okozott az ember istenképében, a házasságban is oppógy megvannak a következményei, mint az ember életének minden más területén. Ánárdek hatolt be oda, ahol valamikor teljes szeretet és egység uralkodott. Az ánzás az elsődleges mozgatóerő azokban, akiket nem szorongat Krisztus szeretete. Az alázatosság, szolgálat, ajldozatosság evangéliumi elveinek megsértése a kereszténység minden kudarcjának kizárólagos nevezője.

Adám és Áva az

engedetlenségükkel keresztelte teremtésüké cöljait. Bűnbeesésük előtt teljes nyálsággal áltak Isten előtt. Utána pedig ahelyett, hogy árámmel ázeledtek volna hozzáj, áolva elrejtözték előle. Megpróbálták eltitkolni a valósságot; nem vállalták tettükért a felelősséget. Büntudattal ájthatottan, amelyet ászárvakkal káptelenek voltak megsántetni, nem tudtak Isten és a szent anyalok szemébe nézni. Azáta is ez a kibávs és az ánigazolás tagadás az ember Istennel való kapcsolatának ájltalános mintája.

A fálelem, amely

titkolásba sodorta őket, Adámnak és Ávának nemcsak Istenhez, hanem egymáshoz való viszonyát is eltorzította. Amikor Isten árdőre vonta őket, mindketten a másik rovására igyekeztek megádeni magukat. Vádkodásuk bizonyította, hogy milyen sályos tárá és tártánt abban a szerető kapcsolatban, amelyet Isten a teremtéskor átrehozott.

A bűnbeesés után Isten ezt

mondta az asszonynak: "Epekedel a te fárdjed után, ő pedig uralkodik terajtad" (1Máz 3:16). Isten azt akarta, hogy ez az elv, amely nem változtatta meg a fárfi és nő kázzátti alapvető egyenlőséget, az első párt és utánuk minden házaspárt javít szolgálja. [10]
Sajnos ez az elv eltorzult. Az idők folyamán azáta is erőszakkal,

mesterkedéssel az az egyéniség elnyomásával; val tőrőn uralkodás jellemzi a házasságot. Az önkéntesség miatt nem sok maradt meg egymás elfogadásában. Az megbecsülésből.

A kereszténység lényege az az ísszhang az önmegtartóztatás, amely a házasságot a bűnbeesés előtt jellemezte. De a bűnbeesés megrontotta ezt az ísszhangot. A férj az feleség szeretetének elő kell segítenie, ápolnia kell társas boldogságát. Egyéni kell vállalniuk, de egyikük se vesztesse el egyéniségét, amely Istené. [11]

Á

Elhajlások a mennyei eszménytől

Tőbbéjűség. Az a gyakorlat, amely szerint az egyik társasabb házastársat tart, ellentétben áll azzal az egyéni válasszal az egységgel, amelyet Isten az édenben az első házassággal létrehozott. A többéjűséggel nem jár egyáltalán minden korábbi társas elhagyása. Bár a Szentírás beszélt a többéjűséggel, mint a patriarkális kor kultúrájában jelen levő önről, de világosan rámutat arra, hogy azok a házasságok nem valóságosak meg a mennyei eszményt. E házasságokból származó családok tagjai hatalmi harcok, keserű harag az elidegenedés következtében álltak (lásd 1Móz 16; v. 29:16-30:24 stb.), ahol a gyermekeket örzelmi fegyverként használták a család máj tagjainak megőrzésére.

Az egyéni házasság a házasságokban az egymáshoz tartozás örzését kelti. Erősíti a meghitt kapcsolatukat. Felismerik, hogy viszonyuk egyedülálló, az senki sem oszthat abban, amit ők cselekszenek. A monogám kapcsolat a leghatározottabban a Krisztus az egyház, az egyén az Isten közötti kapcsolatot. [12]

Paráznaság az házasságtörés.

A mai divatos

gondolkodás az gyakorlat nem tulajdonít jelentőséget a tartós kapcsolatoknak, amelyekben mindkét házastárs nemileg mindhalálíg hűség egymáshoz. A Szentírás azonban minden házasságon kívül ne-mi kapcsolatot bűnnek tart. A hetedik parancsolat világlatlanul örvényben van: "Ne paráznájkodj!" (2Móz 20:14). Semmiféle másod- vagy felmentő ok nincs itt megemlé-tve. Ez a parancsolat olyan elv, amely főtámenyben őrző a házasság viszonyt.

A paráznaságról az

házasságtörésről alkotott bibliai nézet szűges ellentétben áll a mai felfogással, amely megtűri az ilyen cselekményeket. Sok igeszakasz mind az "A", mind az Őjtestamentumban el-táli ezt a gyakorlatot (3Móz 20:10-12; Péld 6:24-32; 7:6-27; 1Kor 6:9, 13, 18; Gal 5:19; Ef 5:3; 1Thessz 4:3 stb.).

Az ilyen kapcsolatoknak messze határozottan hosszán tartó következményei lehetnek. Becsüdjék a társasági nemi társaság, azok kárt okozhatnak neki fizikailag, érzelmileg, anyagilag, jogilag az társadalmilag. Szörnyűségek okoznak az egész családnak, s ha gyermekeket is érintenek, károsan hatnak rájuk. Ezekből a kapcsolatokról nemi betegségek terjedhetnek el, társasági gyermekek szülehetnek. Ezen túlmenően az ilyen viszony felett lebegő hazugságok és becstelenségek felhője romba dönti a bizalmat, ami talán soha nem állhat helyre. Az erkölcsi becstelenség e formái ellen szörnyű bibliai parancsokon kívül a szerencsétlen következmények sora elegendő figyelmeztetést jelent a gyakorlatuk ellen.

Erkölcstelen gondolatok. A

bűn nemcsak káros cselekedet, hanem a szándék is, ami mélyen beiglyazódik a gondolatvilágba. Ha a források szennyezettek, nem valószínű, hogy a folyók tiszták lesznek. Jézus mondta, hogy a lélek belső tisztasága igazolja a viselkedést, ezért a szándék színteremt a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyítások, káromlások" (Mt 15:19). A hűtlen tettet a gondolatokhoz és érzelmekhez vezette vissza. "Hát látjátok, hogy megmondatott a rágógieknél: Ne paráznázkodj! Ám pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okát, immár paráznázkodott azzal az ő szándékban." (Mt 5:27-28)

Egész iparág alakult ki, amely hasznot hárít a közélet romlására. Az országos filmeknek és könyveknek nincs helye a keresztény életben. Ezek nemcsak tiltott kapcsolatokra szólnak, hanem pusztán a társasági fokozás leaferfiakat és a nőket. Egy eltorzítja a nemiséget igazi értelmét, és elhomályosítja Isten képességét. A keresztények gondolatai legyenek tiszták, és legyenek tiszták a szívvel, mert arra kószálnak, hogy az ártókkal való szívesen járjon tisztán társadalomban legyenek.

Várfertőzés. Vannak szülők, akik túlságosan a gyermekeik iránti szeretet egész szívesen határozzák, és testileg és érzelmileg bizalmas kapcsolatba lépnek velük. Gyakran ilyen következményekkel jár, ha elhanyagolják a normális házastársi viszonyt, és az egyik gyermeket választják a házastárs szerepére. A határvonalak ilyen elmosódása megértés nélkül testvérek és távolabbi családtagok között is.

Az "testamentum tiltotta a várfertőzést (3Móz 18:6-29; 5Móz 27:20-23), és az Újszövetség is eltiltja (1Kor 5:1-5). Ez a fajta társasági károsítása a gyermek fejlődő nemiséget, és olyan hatalmas szívesen vezeti és büntetést benn, amelyet magával visz a házastársba is. Amikor a szülők átadják a határokat, megértés nélkül a gyermek ártó bizalmát - amelyre nagy szükség van ahhoz, hogy hinni tudjon Istenben.

Válasz. Jézus kijelentése szívesen foglalja a válságot szörnyű bibliai tanítást: "Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne választja" (Mt 19: 6; Mk 10:7-9). A házasság szent, mert Isten megszentelte. Végül soron Isten az, aki szívesen adja a férjet és a feleséget, nem csupán az emberi szavak

vagy a nemi aktus. Á•gy Ő az, aki megpecsételi egyes¼lÁ©s¼ket. A keresztÁ©ny felfogÁjst a vÁjlÁjsrÁ¼ Á©s Á°jrahÁjasodÁjsrÁ¼ tehát bibliai alapokra kell Á©pÁ-teni.

JÁ©zus kijelentÁ©se

vilÁjgossÁj teszi azt a bibliai elvet, amelyen a vÁjlÁjssal kapcsolatos keresztÁ©ny felfogÁjst alapul: Isten felbonthatatlannak tervezte a hÁjzassÁjgot. Amikor a farizeusok megkÁ©rdeztÁ©k tőle, hogy a hÁjzastÁjrsak Á°sszefÁ©rhetetlensÁ©ge elÁ©g ok-e a vÁjlÁjsra, Ő a hÁjzassÁjg Á©deni modelljÁ©t mint mindvÁ©gig tartÁ³ egyes¼lÁ©st erősÁ-tette meg. Amikor MÁ³zes vÁjlÁjsi tÁ°rvÁ©nyÁ©röl tovÁjbbi vÁjlaszt vÁjrtak, JÁ©zus ezt felelte: â€žMÁ³zes a ti szÁ-vetek kemÁ©nysÁ©ge miatt engedte volt meg nÁ©ktek, hogy felesÁgeteket elbocsÁjssÁjtok, de kezdettől fogva nem Á-gy volt" (Mt 19:8). A tovÁjbbiakban leszÁ°gezte, hogy az egyetlen tÁ°rvÁ©nyes ok a vÁjlÁjsra a nemi hűtlensÁ©g (Mt 5:32; 19:9).

A farizeusoknak adott

felelet vilÁjgossÁj teszi, hogy JÁ©zusnak sokkal magasztosabb fogalmai voltak a hűsÁ©gről, mint nekik. JÁ©zus szavaibÁ¼ Á©s a hÁjzassÁjggal kapcsolatos Á³- Á©s Á°jtestamentumi elvekből megÁjllapÁ-thatÁ³ Isten szÁjndÁ©ka: azok, akik hÁjzassÁjgot kÁ°tnek, maradandÁ³ kapcsolatukkal tÁ¼krÁ°zzÁ©k Isten elgondolÁjsÁjt.

MÁ©g az egyik hÁjzastÁjrs

hűtlensÁ©ge sem jelenti szÁ¼ksÁ©gkÁ©ppen azt, hogy a hÁjzassÁjgnak vÁjlÁjssal kell vÁ©gződnie. A kereszt Á°tja igazi bűnbÁjnatra, megbocsÁjtÁjsra Á©s a keserűsÁ©g gyÁ°kerÁ©nek eltÁjvolÁ-tÁjsÁjra bÁjtorÁ-t. MÁ©g hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s esetÁ©ben is, a sÁ©rtett hÁjzastÁjrs megbocsÁjtÁjs Á©s Isten megbÁ©kÁ-tő hatalma Ájltal igyekezzen megőrizni Isten eredeti, a teremtÁ©skor kifejezett szÁjndÁ©kÁjt. â€žBibliailag szÁ¼va nem szÁ¼ksÁ©ges, hogy a hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s tÁ°bbet Ájrtson hÁjzassÁjgotoknak, mint bÁjrmely egyÁ©b bűn... Ha kÁ©sz vagy megbocsÁjtani, Á©s nemleges hozzÁjÁjllÁjsodtÁ¼ megszabadulni, Isten má©g kÁ©szsÁ©gesebb arra, hogy meggyÁ³gyÁ-tson, Á©s megÁ°jÁ-tsa egymÁjs irÁjnti szereteteket." [13]

BÁjir a hÁjzassÁjg menyeyei

eszmÁ©nykÁ©pe olyan szerető Á©s maradandÁ³ szÁ°vetsÁ©g, amely az egyik tÁjrs halÁjlÁjig tart, nÁ©ha szÁ¼ksÁ©gessÁ© vÁjlik a tÁ°rvÁ©nyes elkÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s a hÁjzastÁjrs vagy a gyermek fizikai bÁjntalmazÁjsa miatt. â€žEgyes polgÁjri tÁ°rvÁ©nyek szerint az ilyen kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s csak vÁjlÁjs Ájltal tÁ°rtÁ©nhet, ami ilyen kÁ°rÁ¼lmÁ©nyek kÁ°zÁ°tt nem Á-tÁ©lhető el. De az olyan kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s vagy vÁjlÁjs, amelyben nem tÁ°rtÁ©nt â€žhÁjzassÁjgi fogadalommal szembeni hűtlensÁ©g", egyik fÁ©lnek sem ad bibliailag jogot az Á°jrahÁjasodÁjsra, csak abban az esetben, ha időkÁ°zben a májrik fÁ©l Á°jra meghÁjasodott, hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©st vagy parÁjznasÁjgot kÁ°vetett el, vagy meghalt." [14]

Mivel a hÁjzassÁjg menyeyei

intÁ©zmÁ©ny, az egyhÁjz egyed¼lÁjllÁ³ Á©s komoly felelőssÁ©ge megakadÁjlyozni a vÁjlÁjst, de ha annak meg kellett tÁ°rtÁ©nnie, a lehetsÁ©ghez kÁ©pest gyÁ³gyÁ-tani az Ájltala okozott sebeket.

Homoszexualitás. Isten Á°gy teremtette a fÁ©rfit Á©s a

nőt, hogy kárhoztassák egymást, és ugyanakkor kiegészítsék egymást. Amikor Ágy cselekedett, nem örzöseit a mások nem felírta. Az embereket jellemző kárhoztató és kapcsolódás abban nyilvánul meg, hogy a kárhozt nem vonzó egymáshoz, és teljes kapcsolatra vágyik.

A bűn még ezt az alapvető irányítást is megátadta, fordítottan nevezhető jelenséget hozva létre. Ezekben az esetekben a mások nem írta termézetes nem vonzalom megfordult, és az azonos nemhez tartozó felírta.

A Szentírás nyilvános tagadása kifejezésekkel állítja el a homoszexuális cselekedetet (1Máz 19:4-10; v. J. J. 7-8; 3Máz 18:22; 20:13; Róm 1:26-28; 1Tim 1:8-10). Ez a fajta gyakorlat erősen eltorzítja Isten kárhoztóit a férfiban és a nőben.

Mivel az mindenki várt, és hűjjel van az Isten dicsőségének (Róm 3:23 - Áj prot. ford.), a keresztények az ilyen rendellenességgel sőtott embereket a gyűgytás szándékkal kezelik. Krisztus magatartását tárják, aki Ágy szálta a házasságra Árt asszonyhoz: "Én sem kárhoztalak; eredj el, és tbb ne várt" (Jn 8:11). Nemcsak a homoszexuális hajlamoknak, de mindenkinek, aki szorongást, szögyent és bűntudatot okozó módon viselkedett, vagy ilyen kapcsolatokba bonyolódott, szakszerepe van szakképzett és tapasztalt a keresztény tanácsadók egyttrésére. Nincs olyan viselkedés, amelyre Isten gyűgytást kegyelme ne volna elg.[15]

Á

A család

Isten, miután megteremtette Ádmot és Évát, örrekte őket a világ felett (1Máz 1:26; 2:15). Ők alkották az első családot, az első gyűgytást, és velük kezdődött a társadalom. A társadalom tehát a házasságra és a családra épült. Mivel csak ők voltak a föld lakói, Isten megparancsolta nekik: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és tltetek be a földet, és hajtsátok birodalmatokat alá" (1Máz 1:28).

Ahogy a föld népessége statisztikája mutatja, nem optelen máj a föld, amit be kellene tlteni, és meg kellene hódítani. De azoknak a keresztény házaspároknak, akik gyermekeket akarnak a világra hozni, most is kárhoztó gyűgytást gyermekeiket az Ár Igéje és intése szerint nevelni. Mielőtt a házaspár elindul ezen az úton, vegye fontolóra a család menyei eszményképét.

Á

A szőlők

1. Az apa. A Szent-*r*is a *f*re *Á*s az *ap*ra helyezte azt a felelősséget, hogy a család feje *Á*s papja legyen (Kol 3:18-21; 1Pt3:1-8). Ő lett Krisztusnak, az egyház fejének képviselője. *Á* Mert a *f*re feje feleségnak, mint Krisztus is feje az egyháznak, *Á*s ugyanő megtartja a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjükhöz mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, *Á*s *Á*-nmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az Ige által, hogy majd *Á*-nmaga előbe állítsa dicsőségben az egyházat, *Á*gy, hogy azon ne legyen szelplő vagy sárny, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent *Á*s feddhetetlen. *Á*gy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségeket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleséget, *Á*nmagát szereti." (Ef 5:23-28)

Amint Krisztus vezeti az egyházat, *Á*gy adja meg Isten Igéje az elsőbbséget a férj diktálásának - kivéve a lelkiismereti kérdéseket -, *Á* lehet mindkettőnek engedelmesnek kell lennie.[16] Ugyanakkor a férj kárhozó feleséget egyéniéget a legnagyobb tiszteletben tartani.

Krisztus bemutatta, hogyan kell szeláden uralkodni, amely a szolgálóig vállalásában a keresztig megy. A férjnek is *Á*nfeláldozásan kell vezetni a családját. *Á* Krisztus bárcsen *Á*s szeretettel uralkodik, *Á*s a férj akkor teljesíti felesége iránti kötelességeit, ha tekintélyt ugyanolyan gyengéden használja, mint Krisztus használta az egyház iránt. Ha Krisztus Lelke vezérlő a férjet, a feleség alárendeltsége csak nyugalmat *Á*s áldást hoz, mert a férj (ahogy Krisztus is egyházat) csak azt kívánja meg feleségétől, amiből *Á* szarmazik. Tanulmányozzák a férjek Krisztus szavait, de nem azért, hogy megtudják, milyen taktikailagosan kell a feleségnek engedelmeskednie, hanem hogy miként sajátítják el Krisztus lelkiéletét, *Á*s hogyan tisztulhatnak meg, nemesedhetnek, *Á*s válhatnak alkalmassá családjuk vezetésére.[17]

*Á*brahámhoz hasonlóan, az apa a család papját gyűjtse *Á*ssze családját reggel, *Á*s báza az *Á*sr gondviselésére. Este az apa vezet *Á*svel dicső-tsök Őt, *Á*s kárhóznjak meg a kapott áldásokat. Ez a családi *Á*hátat *Á*sszekelő kapcsolat lesz - az az idő, amikor Isten *Á* az első hely a családban.[18]

A bárcs apa időt áldoz gyermekeire. A gyermek sokat tanulhat az apától, példátul az anya iránti tiszteletet *Á*s szeretetet, az Isten iránti szeretetet, az ima fontosságát, szeretetet más emberek iránt, munkamódszert, szerénységet, a természet *Á*s az Isten által teremtett dolgok iránti szeretetet. De ha az apa soha sincs otthon, a gyermekek meg vannak fosztva ettől a kíváltságtól *Á*s *Á*rámtól.

2. Az anya. Az anyaság az Istennel való legszorosabb társas viszony lehetőségét kínálja a Földön. A trónon ülő királynak nem fontosabb a munkája, mint az anyának. Az anya a család királynője. Formálhatja gyermekei jellemét, hogy alkalmasak lehessenek a magasabb rendű, halhatatlan életre. Egy angyal sem igényelhetne szentebb káldetést; mert e munkát végezve az anya Istennek szolgál... Ismerje fel munkája fontosságát, és állítsa fel Isten egész fegyverzetét, hogy a sátánok ellenállva, ne szabja magát a világ normájához! Munkája erre az életre és az örökkévalóságra szól. [19]

A családban valakinek viselnie kell a felelősséget a gyermekek jelleméről. Nevelésüket nem lehet a véletlenre vagy másokra bízni, mert senki sem táplál olyan örököszt a gyermekek iránt, mint a szülő. Isten azzal a képességgel teremtette az anyát, hogy a gyermeket a saját testében hordja, táplálja, gondozza és szeresse. Az anya páratlan kiváltsága - kivéve, ha egyedülálló szülő [20], vagy egyből súlyos anyagi terhek gátolják ebben -, hogy ha akar, egész nap gyermekeivel lehet, és a Teremtővel együttműködve formálhatja jellemüket az örökkévalóságra.

Valakinek ebben a kapcsolatban a család dot leihivatásnak kell tekintenie... A huszadik században az anyaság és feleség hivatásának vállalása mesébe illően ritka, és nagy erőpróba. Elpazarolt erőfeszítés? Híjítlan feladat? Mátatlan rabszolgaság? Nem, a legizgalmasabb lehetőség az áradat megfordítására, az emberek megmentésére, a tártónelem befolyásolására, valami olyannak a végzésére, ami egyre tárgabb körben érezhető és hallható lesz. [21]

Az 3testamentumi időkben a nőv ríviden jellemezte az azt viselő személyt. Őva a bűnbeesés után kapta nevet (1Móz 3:20). Mivel ő lett az egész emberiség anyja, neve (hóberál chavváj) az "ézőlő" szóból (hóberál chaj) származott. Ez a nőv azt a rendkívál tiszteletre másolt helyet tákrízi, amelyet őva az emberiség tártónelmében elfoglal.

Mint ahogy a nemzés sem ádíj, sem őva egyedül ő kizárólagos joga volt, ugyanógy szülőnek lenni sem az. Az utóbbi is megosztott felelősség volt. Őgy kell lenni ennek ma is, nemcsak a gyermekek hordásában, hanem nevelésében is. Mindkét szülőnek megvannak a kötelességei, amiket az ásr előtt kell teljesíteniük. "Ém az ásrnak örökké, a fiak; az anyamóh gyámílcse jutalom." (Zsolt 127:3)

Á

A gyermekek

1. Az elsőbbség. Az ásr és a házastársuk iránti elköltezetté mellett a szülők legszentebb felelőssége a világba hozott gyermekek nevelése. Gyermekek árdékeit saját előmenetelük és kényelmük el kell helyezni, nem a gyermekek akartak a világba jönni. A lehető legjobban kell

őket az életben elindítani. Mivel a születés előtti hatások döntően befolyásolják az ember lelki, szellemi és fizikai egészségét, a gyermek jásolását már a születése előtt mindent meg kell tenni.[22]

2. Szeretet. A szülő szeretetének feltétel nélkül a linek és a nfelelődozának kell lennie. Még ha nem is talál soha teljes viszonzásra, a gyermekeknek szükségük van a szeretetre, hogy feladatukra az egészségre megfelelő kápet kapjanak, és életük végéig örzelmileg egészségesek legyenek. Azok a gyermekek, akiknek harcolni kell a szeretetért, vagy akik háttörbe szorítva, nem örzik magukat fontosnak, megprábják nemk-vájatos viselkedéssel elnyerni a leik szeretetét, és ez a viselkedés ányákká és szokásukká válik.[23]

Azok a gyermekek, akik biztosak a leik szeretetében, mások felé is szeretettel fordulnak. Meg lehet tanítani őket adni és elfogadni, valamint arra, hogy nemcsak a magukért élnék. Ahogy a gyermekek fejlődnek, megtanulhatják Istent dicsőíteni.

3. Odaszentelés. A keresztény szülők a lehető legkorábban szentelik gyermekeiket Isten szolgálatára. A hetedik napot a nneplő adventista gyülekezetek ennek a felajánlásnak egyszerű szertartással adnak keretet. Ilyenkor a szülők a gyülekezet előtt imában Istennek ajánlják gyermekeiket, ahogy Jázsef és Mária is bemutatta a gyermek Jázust a templomban (Lk 2:22:30). Ezzel a gyermek a nagy lelki család részeseként kezdi el az életét. A gyülekezet tagjai részt vesznek a gyermek társadalmi és lelki nevelésében, mert ő is Isten gyermeke és Krisztus testének tagja.

Ezen az istentiszteleten a szülők megfogadják, miszerint a gyermeket az űr tőjára tanítják, hogy Isten kápmása kifordítjon benne. E cél elérése érdekében gyermekeiket rendszeresen elviszik a szombatiskolába és az istentiszteletre, hogy a kicsinyek már életük hajnalán Krisztus testének részeseké válnak. Amikor a gyermek eléri az iskolás kort, a szülők és a gyülekezet tagjai mindent megtesznek azért, hogy olyan keresztény iskolába járasson, amely továbbfejleszti a gyermek szeretetét az űr iránt.

4. Állhatosság. A szülők lelki oktatása folyamatos hatással jelen van a gyermek életének minden szakaszában. "Gyakoroldj ezekben a te fiadat, és szíj ezekről, amikor a te házádban alsz, vagy amikor áton jársz, és amikor lefekszel, és amikor felkelsz. Ássed azokat a te kezredre jegyál, és legyenek homlokkáttőál a te szemeid kázzátt. Ás rd fel azokat a te házádnak ajtáfeleire, és a te kapuidra." (5Máz 6:7-9; 11:18)

Az otthoni egészségügyi befolyást gyakorol a gyermekre. A szülők nemcsak a családi háttatok által árasztanak lelkiáget; fontos ezen k-vál a Krisztus iránti szántelen megnyilatkozás gyakorlati hit, aminek meg kell nyilvánulnia életvitelükben,

Állítsuk ki a példákban, sőt otthonuk dő-szű-tűsűben is. Isten szerető szűlőkűnt valű megismerűse Iűtfontossűjűgű a gyermek keresztűnyű fejlődűsűhez.

5. Az engedelmessűg

megtanulűsa. űűTanűtsd

a gyermeket az ő űűjűnak műdja szerint; műg amikor megvűnhedik is, el nem tűvozik attű." (Pűld 22:6) Mivel jűr ez a tanűtűs? A fegyelmezűs sokkal tűbb, mint bűntetűs. A bűntetűs űlतालűban a műlra vonatkozik, műg a fegyelmezűs a jűvűt űrinti. A fegyelmezűs olyan dolog, amelyben a szűlű oktattja, eligazűtja a gyermeket, űs pűldűt mutat neki. Ez jelenti a hűsűg, igazmondűs, műltűnyossűg, kűvetkezetessűg, tűrelem, rend, irgalom, bőkezűsűg űs tevűkenysűg fontos elveinek meghatűrozűsűt.

Ha a gyermekek korűn

megtanulűjk a szűleik irűnti fenntartűs nűlkűli engedelmessűget, a tekintűlytisztelet nem fog nekik problűműt jelenteni az űletben. De a megtanult engedelmessűg műdja is fontos. Az igazi engedelmessűg nem azűrt van, mert megkűvetelik azt, hanem belűrűl fakad. Ennek az engedelmessűgnek a titka az űjűszűletűsben rejlik.

űűAz az ember, aki pusztá

kűtelessűgűrzetbűl prűbűlja megtartani Isten parancsolatait - azűrt, mert ez kűvetelműny -, soha nem fogja űrezni az engedelmessűg űrűműt. Voltakűppen nem is engedelmeskedik... Az igazi engedelmessűg a belű elv megvalűsulűsa. Ennek az engedelmessűgnek az indű-tűrugűja az igazsűg űs az Isten tűrvűnye irűnti szeretet. Minden igazi űlet magva a Megvűltű irűnti hűsűg, amely arra indűt, hogy tegyűk a jűt magűűrt a jűűrt - mert ez tetszik Istennek."[24]

6. Tűrsas Iűnnyű

forműlűdűs űs a beszűdfejllesztűse. A gyermekek a csalűdon belűl vűlnak az emberisűg tagjaivű, minden, vele jűrű felelűssűggel űs kivűltsűggel. A tűrsas Iűnnyű forműlűdűs sorűn tanulűjk meg, hogyan illeszkedjenek be a tűrsadalomba. A beszűd a kűzlűs minden űrnyalatűl az egyik első megnyilatkoztűs, amelyet a gyermek megtanul. Nagyon kell vigyűzni, mikűnt beszűlűnk a csalűdban, hogy beszűdűnk Isten jelleműt tűkrűzze. A gyermeknek gyakran kellene olyan vidűm szavakat hallania, amelyekkel a csalűd tagjai kűzvetlenűl kifejezik egyműs irűnti szeretetűket, űs dicsűtik Istent.

7. A nemek azonossűga. Az otthon az a hely, ahol az egűsz

csalűd kűlűnbűzű nemű tagjainak egűszsűges kűlűcsűnhatűsbű a gyermekek megtanulűjk, hogyan űljenek mint fűrfiak űs nűk a tűrsadalomban. A felnűttek megfelelő űs illű felvilűgosű-tűssal tanűtsűjk űket fejlődű nemisűgűk szűpsűgűrűl. Az ő kűtelessűgűk az is, hogy megvűdjűk a gyermekeket a nemű relmektűl.

8. Az űrtűkek

felismerűse. Az

otthon alapvetű tűrsadalmi feladata, hogy gondoskodjon a csalűd űl

elfogadott körteket és szeszehangolásra. A család életformája nem mindig illik össze vallási meggyőződésével. A szülők állítják, hogy ragaszkodnak bizonyos vallási elvekhez, de a gyermekek elpáldaként állított életformájuk talán nem felel meg azoknak az elveknek. Fontos, hogy a szülők következetesek legyenek.

A kibővült család. Az Isten szándéka szerinti házasság zárt kör; de a család nem. A gyorsan változó társadalomban ritkán találkoznak olyan nagy családokkal, ahol nagyszülők, testvérek és unokatestvérek ugyanabban a házban laknak. Azokon, akiknek messze vannak a rokonaik, vagy nincsenek rokonaik, a gyülekezet, ez a nagy család segít, hogy érezzék a közeget, és valahová tartozásukat. Egyedülálló szülők is otthon érezhetik magukat itt, ahol szeretettel és gyengéd gondval nevelhetik gyermekeiket. És a gyülekezet adhat olyan feladatokat, amelyeket az otthonukban meg sem ismerhettek.

A gyülekezet idős tagjai iránti szeretetünk keresztül a gyermekek tiszteletet tanulhatnak. Az időseket pedig rármel állíthat el, hogy van egy kisgyerek, akit szerethetnek. "Évszázadokig és megőszülésemig se hagyj el engem, Isten, hogy hirdessem a te karodat a nemzeteknek, és minden következőnek a te nagy tetteidet." (Zsolt 71:18)

Istennek különleges gondja van az idősekre. Ezt mondja: "Éljen szep kes korona a vns, az igazágnak útjában állítatik" (Pld 16:3), és "Évszázadokig én vagyok az, és megőszülésetekig én visellek; én teremtetem, és én hordozom, én viselem, és megszabadtom" (Ésa 46:4).

Az egyedülálló is megtalálhatják a helyüket a gyülekezetben, ahol szeretik és becsben tartják őket, ahol ők is szeretetet adhatnak, és a munkában osztozhatnak. A gyülekezet szolgálataiból megérezhetik, hogy Istennek gondja van rájuk: "Érrekkával szeretettel szerettelek téged, azért terjesztetem rád az én irgalmasságot" (Jer 31:3).

"Éztiszta... istentisztelet" vgnk akkor is, ha nagy gondot fordítunk az nséget szenvedőkre (Jak 1:27; 2Mz 22:22; 5Mz 24:17; 26:12; Pld 23:10; Ésa 1:17). A gyülekezeti családnak különleges lehetősége, hogy menedéket, védelmet nyújtson azoknak, akiknek nincs családjuk; olyan helyet, ahova tartozhatnak. Ez a munka a gyülekezet minden tagját abba a különleges egységbe vonhatja, amely Jézus szavai szerint a kereszténység jele (Jn 17:20-23).

Á

Fordulópont

Mivel az egyház az Isten a társadalom lelke a család, a keresztény család eszköze arra, hogy tagjait megnyerje és megtartsa az Őrszolgálatra. Az Ős-Testamentum legutolsó versei megjövendölnek, mi történetik az Ős visszajövetele előtt: "Ézra, Őn elküldtem néktek Iliást, a prófétát, mielőtt eljő az Ősnek nagy és féltelmetes napja. És az atyák szavát a fiakhoz fordítja, a fiak szavát pedig az atyákhoz" (Mal 4:5-6). Bár ma sok kényszerítő erő megpróbálja kiszakítani a tagokat a családból, Isten arra szólítja fel a családokat, hogy Őjra egyesüljenek, szilárdítsák az összeköttetést; forduljon meg a helyzet, legyen gyűlés. Az Isten hívására pozitívan reagáló családok olyan erőt kapnak, amely megmutatja, milyen az igazi kereszténység. Az ilyen családokból a legsszetevődő gyülekezetek fejlődni fognak; fiataljaik nem mennek el. Ezek a gyülekezetek világos kőpet adnak Istenről a világnak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Vá. White: Előtte az Őlet, 15. oldal

2.

Á

A. W. Spalding, Makers of the Home (Mountain View, CA; Pacific Press, 1928), 58. oldal

3.

Â

Hogy Ádám volt felelős ezért a bolygót, ez nyilvánvaló, mert Isten tőle kérte számon a bűnt, bár nem ő vétkezett először (1Móz 3:9). Az Ószövetség is, amikor összehasonlítja a kőt "Ádám"-ot, az első Ádámot teszi felelősé a bűnbeesésért és a halálért (Róm 5:12; 1Kor 15:22; v. White: A nagy közzelem, 575. oldal).

4.

Â

„Isten maga adott tőrsat Ádámnak. Ő szerzett neki „szeg-tőrsat” - megfelelő seg-tőt, hozzá szabott tőrsat, aki egy lehetett vele szeretetben és megértésben. Isten %vált egy bordájából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatta fejként Ádámot, nem taposhatta ljjbal, mint alsbbrendűt, hanem mellette kellett állnia, mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és v. White: Pátriárkák és próféták, 20. oldal

5.

Â

A házasság szétválásával kapcsolatban
lásd "Marriage as Covenant" in *Covenant and Marriage: Partnership and
Commitment (Leader's Notebook)* (Nashville, TN, Family Ministry
Department, Sunday School Board of the Southern Baptist Convention, 1987),
51-60. oldal

6.

Â

Lásd *SDA Church Manual*, 150-151. oldal; F. M.
Wilcox, "Marrying Unbelievers", *Review and Herald*, 1914. július 2.,
9-10. oldal; G. B. Thomson, "Marrying Unbelievers: Can Two Walk Together,
Except They Be Agreed?" *Review and Herald*, 1941. július 31., 2.,
12-14. oldal; F. M. Wilcox, "The Marriage Relationship, Following the Divine
Order", *Review and Herald*, 1944. május 4., 1-4. oldal; White, *Testimonies*,
4/503-508. oldal

7.

Â

Walter Trobisch, I Married You (New York, N. Y.; Harper and Row, 1971), 18. oldal

8.

Â

Ed Wheat, Love Life for Every Married Couple (Ground Rapids: Zondervan, 1980), 72. oldal

9.

Â

I. m., 62. oldal

10.

Â

White: Patriarkák és próféták, 32-33. oldal

11.

Â

Lásd még White: Válaszd az Őletet, 24. oldal; White, Messages to Young People (Nashville TE, Southern Pub., Assn., 1930), 451. oldal

12.

Â

Lásd még White: Patriarkák és próféták, 113,

167, 297. oldal; White, Spiritual Gifts, 3/104-105. oldal; 4a/86. oldal

13.

Â

Wheat, Love Life for Every Married Couple, 202. oldal.
LÃ;sd mÃ©g â€žThe Divorce Court or the Cross", in Roy Hession, Forgotten Factors... An Aid to Deeper Repentance of the Forgotten Factors of Sexual Misbehavior (Fort Washington, PA; Christian Literature Crusade, 1976); Wheat, â€žHow to Save Your Marriage Alone", in Love Life; and Gray Chapman, Hope for the Separated: Wounded Marriages Can Be Healed (Chicago, Moody Press, 1982)

14.

Â

SDA Church Manual, 175. oldal

15.

Á

Lásd Hession, Forgotten Factors. Ez a kiváló könyv, amely segít a vétkezőknek, hogy megbánják bűneiket, és a szerető Istennel bocsánatra találjanak, és váratlanul kárhoztatja a nemi erkölcsatlenségek mályebb vonatkozásait.

16.

Á

White, Testimonies, 1/307. Ezt is írja:

„Nekünk, asszonyoknak, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten a férfiakat alig rendelt bennünket. Ő a fej, és a mi válnakunk, nőzeteinknek és a férfiseinknek meg kell egyeznie az írással, ha lehet. Ha nem egyezik, Isten Igéje szerint az elsőbbséget a férfiaknak kell megadni, ha nem lelkiismereti dolgról van szó. Engednünk kell a fejnek.” E. G. White, 5. számú levél 1861-ből.

17.

Á

Larry Christenson, The Christian Family (Minneapolis, MN; Bethany Fellowship, 1970)

18.

Â

Â–tletek arról, hogyan lehet Â©lÂ©nk csalÂ©di Â©hÂ©tatot tartani, lÂ©sd John and Millie Youngberg, Heart Tuning A Guide to Better Family Worship (Washington, D. C.; Review and Herald, 1985); Christenson, The Christian Family, 157-159. oldal

19.

Â

White, The Adventist Home, 231-232. oldal

20.

Á

Azok a szülők, akiknek mégis gondjaira kell bízniuk a gyermeküket, olyan embert válasszanak, akinek az értékéhez hasonló az értékrendjük, hogy teljesen egyet tudjanak működtetni a gyermek nevelésében az "Ész... intése" és szeretete szerint. Azonban a szülőknek jól meg kell figyelniük azokat a gyermekeket, akikkel gyermekük együtt lesz. Akarják-e, hogy gyermekük olyan legyen, mint azok a gyermekek? A gyermekek nagyon sokat, nagyon gyorsan és nagyon kitartóan tanulnak. A gyermek gondozásának minden vonatkozásait lelkiismeretesen meg kell vizsgálni.

21.

Á

Edith Schaefer, What is a Family? (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell Co., 1975), 47. oldal

22.

Á

Lásd White: Jézus élete, 432. oldal; White, The Adventist Home, 255-259. oldal

23.

Á

Lásd Gary Smalley and John Trent, *The Blessing* (Nashville, Thomas Nelson Publishers, 1986). A szerzők gondosan leírják, hogy a szülők feltétel nélküli szeretete vagy annak elmulasztása hogyan lehet a fejlődő gyermek érzelmi és lelki jólétének kulcsa.

24.

Á

White: Krisztus példázatai, 60. oldal